

Eerste en laatste woorden in de Schrift

(E.W. Bullinger, Things to Come Vol IV, p. 38, Contributed articles)

De eerste en laatste woorden of waar woorden staan zijn in de Bijbel belangrijk en vol van onderwijs.

De woorden van de Slang

De eerste woorden van de slang *'Is het ook, dat God gezegd heeft?'* (Genesis 3:1) trokken Gods Woord in twijfel. Dit richt onze aandacht op het grote feit dat de duivel de grote vijand van het Woord is – het Levende Woord en het geschreven Woord. Vanaf dat moment tot nu toe is de speciale vijandschap van de grote vijand gemanifesteerd tegen **wat God gezegd heeft**. Toen het Levende Woord in de wereld kwam en de stem van de Vader nog maar nauwelijks was weggestorven die aankondigde *'Dit is Mijn Zoon, Mijn Geliefde'* (Mat. 3:17), spreekt de Slang opnieuw, en zijn eerst vermelde woorden in het Nieuwe Testament zijn, *'Indien Gij Gods Zoon zijt'* (Mat. 4:3).

De woorden van Christus

Zo ook met de eerste woorden van Christus, zowel Zijn woorden met betrekking tot Zijn bediening als Zijn niet-ambtelijke woorden. Aangaande Zijn menselijke natuur moet Hij gesproken hebben vanaf de tijd dat alle kinderen spreken. Maar niet totdat twaalf jaren voorbij gegaan heeft de Heilige Geest één woord dat Hij geuit heeft opgeschreven. Als Hij daarom bepaalde woorden uitkiest en vermeldt, dan moeten ze wel vol betekenis zijn. En dat zijn ze ook: *'Wist gij niet, dat Ik moet zijn in de dingen van Mijn Vader?'* (Luk. 2:49). Wat een schitterend commentaar op het doel van Zijn komst: *'Zie, Ik kom om Uw wil te doen, o God.'* (Ps. 40:9). En toen Hij Zijn geest overgaf waren Zijn laatste woorden als de Zoon des mensen: *'Het is volbracht.'* Wat was er volbracht? 'De dingen van Zijn Vader' waarin Hij moest zijn, en de wil van God die Hij kwam doen.

Zo ook met de woorden van Zijn bediening als Hij dit ambt van profeet vervulde. Zijn eerste woorden waren: *'Er staat geschreven.'* En die woorden drie maal herhaald. En in Zijn laatste ambtelijke woorden in Johannes 17 waar Hij Zichzelf en Zijn werk de Vader aanbeval vinden we dezelfde drievoudige verwijzing naar het Geschreven Woord. In vers 17 *'Uw woord is de waarheid'*; vers 14 *'Ik heb hun Uw woord gegeven'*; en vers 8 *'De woorden die gij mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven.'* Waarlijk, als we oren hebben om te horen, spreekt dit feit tot ons en zegt – **Het begin en het eind van alle bediening is het Woord van God.**

De woorden van Eva

Dit brengt ons terug bij de eerste woorden van de vrouw, onze eerste voorouder, die *'verleid zijnde, in overtreding is geweest'*, want *'Adam is niet verleid geworden'* (1 Tim. 2:14). Hoe en in welk opzicht werd Eva verleid? Met betrekking tot het Woord van God! En haar eerst vermelde woorden zijn een verdraaiing van dat woord. Er zijn slechts drie manieren om dat te verdraaien, (1) door er iets uit weg te laten, (2) door er iets aan toe te voegen, en (3) door er iets in te veranderen. (Deut. 4:2; 12:32; Joz. 1:7; Spr. 30:6; Opb. 22:18,19).

Bij het aanhalen van Gods woorden tegen de Slang (in antwoord op zijn vraag), laat ze eerst het woord *'vrijelijk'* weg, waarmee ze God minder mild maakt. (vergelijk Gen. 3:2 met 2:16). Vervolgens voegt ze van de boom der kennis toe *'noch die aanraken'*, waarmee ze God harder maakt dan Hij was (Gen. 3:3 en 2:17). En tenslotte verandert ze een zekerheid in een onzekere gebeurtenis *'opdat gij niet sterft'*. (Gen. 3:3). Zo werd de weg van de val van de mens bereid, met ellende, zonde en dood als gevolg, door bedrieglijk met het Woord van God om te gaan.

De laatste woorden in het Oude en in het Nieuwe Testament

Het Oude Testament (naar de Joodse canon) eindigt met het bevel van Cyrus aan Israël om het huis van de Heere te Jeruzalem te bouwen, zeggende, *'En Hij trekke op'*. Het Nieuwe Testament eindigt met het gebed van de Gemeente dat Christus neder komt, zeggende: *'Ja, kom, Heere Jezus!'*

De eerste en laatste woorden in Genesis

Genesis begint met de woorden, *'In den beginne schiep God de hemel en de aarde'*, maar na de val, toen de dood door de zonde werd ingebracht, eindigt het boek met de betekenisvolle woorden aangaande Jozef, *'en men legde hem in een kist in Egypte.'* Ja! Maar Jozef was het meest opmerkelijke voorbeeld van de kracht van het geloof om op de vervulling van Gods belofte te wachten (Heb. 11:22). *'Door het geloof heeft Jozef, stervende, gemeld van de uitgang van de kinderen van Israël, en heeft bevel gegeven van zijn gebeente.'* En zijn geloof was zo vast dat, hoewel hij 'in een kist in Egypte' werd gelegd, Jozef geloofde dat Hij die de hemel en de aarde geschapen had Zijn volk zeker zou bezoeken en hen zou opbrengen uit Egypte. Zijn geloof wordt uitgedrukt in die wonderlijke en uitdrukkelijke woorden, *'God, als Hij bezoekt, in het bezoeken zal Hij u bezoeken.'*¹ De eerste en de laatste woorden van Genesis worden zo tegelijkertijd met elkaar verbonden als tegenover elkaar gezet.

¹ Dit stijlfiguur heet Polyptoton

Het is een interessant onderwerp en de studie ervan kan worden vervolgd met geestelijke verlichting en voordeel.